

LBRIS

We know
books

Copyright © 2021
Editura File de lumină
Toate drepturile rezervate

Redactare: Florentina Mateescu
Corectură: Andrada Ana Maria Aniței
Tehnoredactare: Magda Căpraru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MATEESCU, FLORENTINA

Addenda : să fie lumină! / Florentina Mateescu. -

București : File de lumină, 2021

ISBN 978-606-95142-9-0

2

<https://www.youtube.com/c/FlorentinaMateescu>
www.facebook.com/mateescufiori
www.mateescuflorentina.ro
tel. 0728.179.116 / 0722.908.037

Florentina Mateescu

ADDENDA

**la trilogia
Să fie lumină!**

Editura
File de lumină
București, 2021

Cuprins

CAIN ȘI ABEL	5
CAPITOLUL 4.....	8
POVESTEA UNEI ALTE LUMI.....	29
ALTE ÎNTREBĂRI.....	39
LEGEA ATRACȚIEI	55
DIN NOU ÎN GRĂDINA RAIULUI.....	60
CÂTE CEVA DESPRE EPIFIZĂ	64
MOLECULA SUFLETULUI	114
VERSETUL 2	124
PEDEAPSA LUI CAIN.....	142
CAIN ȘI URMAȘII LUI.....	158
NAȘTEREA LUI SET	172
RENAȘTEREA UNEI LUMI.....	175

CAIN ȘI ABEL

- Oare este întâmplător faptul că numele celor doi fii ai primilor oameni făcuți (nu născuți!) ai acestei lumi erau compuse fiecare din câte patru litere? Iar suma lor este OPT?

- Ce crezi?

- Eu înțeleg că este foarte clar semnatificat ceva. Doi de patru, care sunt în cuvinte și mai ales în nume, mă duc spre o identificare - numele, dar și spre un moment al existenței – dimensiunea conștientizării și echilibrării – cea de-a patra, care se remarcă în sistemul chakrelor prin patru rotații levogire și patru dextrogire. În total, opt. Iar opt este octetul, care indică stabilitatea în numărul de e^- (electroni) de pe ultimul strat, despre care am tot vorbit în dialogul trei, „Revelația”. Ar putea să ne indice faptul că dimensiunea aceasta ar fi o conștientizare. Egalitatea de litere indică echilibrul. Un numerolog ar găsi și mai multe semnificații. De asemenea, numărul patru ar putea să ne indice faptul că dimensiunea a patra este cea către care ne conduc cei doi frați.

- Pentru care ar trebui ca unul dintre frați să aibă polaritate masculină și celălalt feminină într-o anumită conjunctură, dacă nu pe profilul psihic.

- Deci nu este posibil...

- Rămâne de văzut ce găsim în dinamica dintre frați. Sunt gesturi, moduri de gândire, de abordare, atitudini, care sunt de polaritate opusă față de sexul

persoanei, pentru că fiecare conține și partea sa complementară. Inițial, a fost făcut doar un singur om. Cu parte bărbătească și femeiască. Adică androgin. Iar el, Adam, fiind genitorul de informație, a generat o specie care are și feminin și masculin în fiecare individ. Și nu vorbim din punct de vedere sexual, ci psihic, emoțional, mental. Deci, e posibil ca, într-o anumită situație, unul dintre frați să fi fost masculinul – cel care dă, iar celălalt femininul - cel care primește: idei, informații, comenzi, atitudini...

- Și, dacă ar fi așa, ar avea vreo logică?

- Firește că da: cei doi frați, băieți amândoi, deschid o dimensiune patriarhală, în care bărbatul este cel care conduce, fiind deasupra femeii, conform versetului 16, cap. 3. Inversarea unei polarități a unuia dintre ei ar putea genera dinamica unor acțiuni care să semnifice diferențe diametral opuse între ființe la fel, adică asemănătoare (ei sunt frați), dar sunt opuse comportamental, atitudinal și ca finalitate existențială (prin polarizare, care e opusă!). Ceea ce este o realitate. Nici măcar frații gemeni nu sunt la fel. Există mereu diferențe. Diferențele de polaritate sunt când unul se poartă într-un fel, iar celălalt diametral opus: unul este sincer, celălalt total nesincer; unul este generos, dătător, celălalt este doar primitiv, nu dă nimic... un comportament cu polaritate masculină și unul cu polaritate feminină. Cele două polarități sunt forțe dinamice una pentru cealaltă.

Și fiecare dintre noi a trecut și trece când prin faza de a lua, când prin faza de a da.

Secretul armoniei este tocmai posibilitatea de a echilibra cele două polarități, de a trăi viața ca un dans plin de grație.

- Dar se pare că mai avem până acolo...

- Da. Înainte, trebuie să înțelegem armonia.

- Aceasta s-ar întâmpla înainte sau după intrarea în 4D?

- Și, și.

- Oare povestea celor doi frați mai are vreo semnificație?

- Doar una? E întreaga istorie! La ei a fost începutul. Chiar dacă ar fi vorba despre o alegorie.

- Vrei să spui că are efecte și astăzi?

- Nu numai. Înseamnă că descifrarea acestui început este și decriptarea sfârșitului, prin implicarea lui 4 și a repetiției lui.

- Cumva, Cain și Abel încep și termină această dimensiune existențială?

- Începi să înțelegi...

- Dar nu înțeleg cum este posibil. Și cum se reflectă aici...

- Această carte este scrisă cu înțelepciune și cu cunoaștere (nouă fiindu-ne transmise marea majoritate a semnificațiilor din lectura vechii scrieri, cea care a fost dictată și atunci; ca să devină Biblia – pentru oamenii acestei lumi 3D). **Un înțelept știe că sfârșitul este cuprins în început, așa cum răspunsul este cuprins în întrebare.**

- Să înțeleg atunci și că Apocalipsa se găsește în paginile de început ale Bibliei, nu în finalul ei?

- Depinde ce crezi tu despre înțelepciunea celui care a scris aceste pagini.

- Să presupun că vom descoperi un alt mod de a vedea istoria?

- Sigur că da. Dar nu punem boii înaintea carului, ci mergem câținel după el și vedem și drumul.

- Atunci, la drum!

CAPITOLUL 4

1. Adam s-a împreunat cu nevastă-sa Eva; ea a rămas însărcinată și a născut pe Cain. Și a zis: „Am căpătat un om, cu ajutorul Domnului!”

- De ce abia acum s-au împreunat, dat fiind că ei erau adulți și în grădina Raiului? Pentru că au fost făcuți direct adulți. Și, în versetul 28, chiar primiseră porunca: „Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul (...)”

- Deci, ca să se înmulțească, trebuiau întâi să crească; fizic, erau deja adulți; ei au fost făcuți direct adulți; dar aici se referă și la un alt tip de creștere - la maturizare, pentru că urmau să supună pământul și să stăpânească peste toate vietățile. Pentru aceasta, aveau nevoie de cunoașterea a toate, de forță, de maturitate; pe care, în Grădină, au dovedit că încă nu o aveau! Iar pentru a se înmulți, adică pentru a avea cum să își educe copiii, să poată „stăpâni”, nu să distrugă pământul – pentru că de înmulțit se putea și fără prea multă maturitate, **era nevoie să crească.**

În ceea ce privește înmulțitul, lumea edenică era o lume a păcii, echilibrului, armoniei, era lumea în care recunoaștem programul existențial al dimensiunii a patra. Și mai vorbim pe parcurs despre acesta, ca să ne fie de folos pentru explicarea prezentului planetar, despre care vom discuta mai spre final.

- Stai să înțeleg: dimensiunea a patra a fost înaintea dimensiunii a treia? Și noi acum spre ce dimensiune

mergem?

- Dimensiunea Raiului era a echilibrului și armoniei, adică dimensiunea a patra. Din ea, s-a coborât în dimensiunea a treia - de aceea se mai numește și „căderea din Grație”. Iar acum urcăm în dimensiunea a patra, ne echilibrăm și apoi vom urca în 5D. Vorbim ceva mai târziu despre ceastă etapă, care este a prezentului nostru.

- Ce logică a avut Dumnezeu să facă 4D, ca să se coboare în 3D și să se urce iar în 4D, ca abia apoi să se ascensioneze în 5D?

- Până la 5D mai e ceva timp. Hai să ne lămurim cu 3 și 4D. Și cu celelalte dimensiuni, așa, foarte pe scurt. 7D este planul comuniunii cu Dumnezeu. 6D a fost planul conceptual, în care s-a născut conceptul acestei lumi.

5D este planul creativității abstracte, a formulării și transiterii de informație creatoare. Și al Cuvântului, adică al Comunicării cu Dumnezeu.

4D a fost planul de echilibrare a Creației.

Raiul era o lume tetradimensională. Doar că oamenii creați ÎNCĂ nu erau total aliniați la această lume. În ei existau toate programele existențiale, de la începutul și până la sfârșitul Creației. Doar că nu în planul conștient, care este specific dimensiunii a patra.

Pe măsură ce oamenii evoluează, se activează și programele dimensiunilor superioare, care există în ei. Eu ți-am spus acum din învățăturile ezoterice, ca să poți face o legătură și să înțelegi schema.

Adam și Eva au stat o perioadă limitată în Grădina Raiului. Dar au cunoscut-o în totalitate și am citit deja despre aceasta. Iar memoria acestei lumi tetradimensionale a fost forța motrice care a generat direcția de mișcare a umanității. Cam șerpuit, pentru că nu era un drum trasat și cunoscut, ci descoperit pas cu pas.

Ceea ce este important să reținem este faptul că Dumnezeu a lăsat o geană de lumină din istoria umanității ca să se cunoască Raiul, să se știe despre el și lumea să îl dorească și să îl caute. Ca să știe că există un sens al drumului. Că existența nu este haotică, ci urmează un program.

- Aceasta înseamnă că noi ne îndreptăm spre Rai, acum?

- Spre cel fizic, terestru. În mintea majorității oamenilor, Raiul și Iadul sunt destinații ale sufletelor după moartea trupurilor.

- Și nu e corect?

- Vorbim puțin mai târziu în detaliu.

- Eu înțeleg, din ceea ce ai spus până acum, că Dumnezeu a creat spațiul 4D, a pus oamenii acolo ca să vadă această lume, să știe despre ea, doar că ei au luat din fructul interzis și au fost trimiși în 3D...

- Ai putea vedea această manevră ca o ancorare la lumea Raiului? Ca să fie cunoscută destinația drumului pe care îl facem în 3D? Că oricum traseul nu era cunoscut în 3D. Banda de frecvență 3D este în totalitate în non-conștient. Adică **oamenii NU SUNT CONȘTIENȚI DE REALITATE, DE ADEVĂR. Ei doar îl caută. Și Adevărul, și Drumul, și Realitatea.** Drumul nu e clar sau stabilit în mintea oamenilor, nici măcar în non-conștient nu e în vreunul dintre palierele accesibile. Psihologia coboară în subconștient și inconștient. Ori, informațiile sunt în infraconștient, palierul cel mai de jos, cel mai greu accesibil și cel mai ermetizat.

- Deci, oamenii au informația, DAR este aproape inaccesibilă!

- Da. Adică nu știu deloc traseul. Merg „în orb”...

- Și văd ei la urmă unde ajung...

- Da. Aceasta face posibil ca experimentarea să fie

posibilă pentru atât de multe suflete... fiindcă sunt foarte multe variabile posibile.

- Până la urmă, se găsește traseul!

- Cam acum. Și cam cu ajutor, îndrumare de a merge pe drumul autodescoveririi, ghidare pe traseu... dar se merge!

- Oricum, știind destinația, până la urmă se ajunge... Înseamnă că de aceea a arătat Dumnezeu traseul de la început... Cât de inteligent!

- Acum crezi că e clar de ce a avut loc procesul așa: cunoașterea Raiului și apoi alungarea din Rai?

- Cred că Dumnezeu a vrut să semnifice o suită de aspecte de care Adam și Eva aveau nevoie pentru a-și continua existența. Trebuiau implementate niște programe. Care se scriau din aproape în aproape, funcție de cum decurgea ceea ce era deja scris. Și, evident, funcție de direcția drumului și finalitatea vizată pentru capătul de drum.

De aceea, eu cred că Dumnezeu s-a supărat tare rău pentru gestul Evei. Și pentru neasumarea amândurora. Înainte de acest gest, oamenii erau de încredere, lucrau și păzeau grădina. Alungarea lor din Rai se aseamănă situației unui părinte care își alungă copiii de acasă...

- De ce ar face-o?

- Părintele? Că s-a supărat foarte rău dintr-un motiv... Cred că la ei era și faptul că nu mai puteau păzi bedelionul și toată bogăția grădinii... Arătaseră că nu puteau respecta niște reguli...

- E posibil ca neascultarea să fi fost, de fapt, regizarea unui gest numit „păcat”, care să justifice alungarea din Rai?

- Cred că da. Dar de ce?

- Pentru că nu erau la acel nivel de evoluție la care puteau fi locuitori autentici ai Raiului. Nu încă.

- Și când aveau să ajungă la acest nivel?
  - Când va fi Timpul.
  - Cred că cea mai înțeleaptă decizie este să mă împrietenesc cu Timpul, să îl văd ca pe un ghid, un mentor, un Învățător Tăcut, dar foarte înțelept.
  - Ar fi bine. Revenind la alungarea din Rai a celor doi oameni creați de Dumnezeu, am putea să ne gândim puțin la semnificația evenimentului.
  - Din punct de vedere al programării, cum ai vedea aceasta?
  - Am vorbit despre neascultare, frică, neasumare a amândurora, victimizare prin învinuirea cuiva... sunt situații pe care le regăsim și în prezent... din belșug!!!
- Și așa mai spune ceva: câteodată, copiii cred că pot face tot ce le trece prin cap, pentru că vor fi iertați. De fapt, se și petrece adesea așa. Eva luase fructul din pom, căci îi plăcea, era „plăcut la vedere și bun de mâncat” (adică era îmbietor, ca să o îndemne să îl ia și aici se cultivă programul de atracție, numit frecvent și ispitire; și copt – era momentul potrivit ca să fie mâncat, ceea ce înseamnă că șarpele știa exact când putea fi activat programul, că deja era „gata făcut”...).
- Interesantă optică.
  - Și nu am terminat! Deci: presupun că Eva nu se gândea că va fi pedepsită, așa cum nici copiii care fac trăsnăi nu cred. Doar că Dumnezeu avea alt plan: acela de a implementa programul ca, după „greșeli”, să se experimenteze efectul lor până când se înțelege în totalitate ce înseamnă fiecare gest în parte, este asumat în totalitate și, datorită procesului psihic de integrare a informației, se va face și inscripționarea sa în ADN. Iar aceasta va duce la schimbarea vieții!

Evident, însă, aceasta nu se putea petrece în Grădina Raiului, pentru că acolo era echilibrul, nu putea fi adus

dezechilibrul manifestării răului... Spun asta pentru că am înțeles că echilibrul este când cele două polarități țin talerele balanței la același nivel. În acest program de dezechilibrare, manifestarea lumii întunericului era mai amplă decât a celei de lumină. În fond, Eva, polaritatea golului, a deschis Poarta acestei lumi a binelui și răului... nu Adam...

- Dar nici șarpele!

- Eu cred că ar fi putut doar Adam și Eva să o facă, pentru că întregul angrenaj a fost creat PENTRU OM. Ei erau plusul și minusul, plinul și golul, lumina și întunericul. Pe același palier.

Șarpele, prin ceea ce a spus, s-a poziționat ca antagonicul Lui Dumnezeu Tatăl.

- - Cu alte cuvinte, Dumnezeu ar fi fost polaritatea masculină și șarpele cea feminină din binomul Creator?

- Așa așa spune... și știi de ce? Pentru că această lume a fost construită ca o lume polară, cu DOUĂ POLARITĂȚI!!! Care se regăsesc în toate constructele și manifestările. Și le găsim în toate științele, explicit sau implicit. Dar unde este Creatoarea? Că doar Creatorul masculin nu putea face Creația feminină. Că nu era după chipul Lui. Chiar și în varianta Sa androgenă, lucrau alternativ polaritățile sale, care impregnau Creația cu anumite programe și exprimări.

- De aici rezultă că este posibil ca polaritatea feminină a lui Dumnezeu să fi luat o formă fizică sau să fi intrat într-o formă fizică, cea a șarpelui (care era șarpe, nu șerpoaică, deci mascul) - o formă prin intermediul căreia a comunicat cu Eva...

- Foarte posibil. Pentru că Dumnezeu sau Dumnezeița pot face acest lucru și pentru că era nevoie de o formă fizică pentru a comunica oamenilor pe vibrația fizicului. Dumnezeu îi informase despre ce era cu pomul

cunoștinței binelui și răului. Dumnezeuița putea să verifice cât de mult erau oamenii dispuși să învețe așa!

- Adică exista posibilitatea ca oamenii să nu asculte porunca divină?

- Eu consider că, având în ei întregul program existențial - o parte în spațiul non-conștient și o parte în cel conștient - era nevoie să se testeze cărei părți din ei îi acordă putere.

- Uau! Luatul din pom ar fi fost o reacție non-conștientă.

- Da. Bazată pe impuls.

- Dar, dacă era vorba despre două instanțe majore ale psihicului, în care erau depozitate informațiile, se poate presupune că ei ar fi putut opta pentru oricare dintre ele?

- Asta, da. Evident. Dar pulsuniile sunt adesea cele decisive.

- Bun. Și dacă Eva nu lua din pom, cum învățau ei despre rău? De unde asimilau cunoștința binelui și răului?

- Din modelul cu care a început existența lor în Rai. Raiul a fost creat ca să separe lumea exterioară, în care existau deja oameni, care aveau un alt mod de viață, un mod de care, se pare că Dumnezeu voia să îi ferească pe Adam și Eva. De altfel, în Grădina Raiului, „Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului și le-a adus la om (...)”, spune versetul 19 din capitolul 2 al Genezei.

- Adică a fost creat un spațiu cu elemente care erau și în exteriorul Grădinii Raiului și aici, Adam și Eva, care urma să fie creată, nu?, ca să învețe lecțiile de la Dumnezeu? Care să fie un fel de pedagog?

- Da. EL să le explice, iar ei să asimileze învățăturile fără suferință... Versus cei din exteriorul Grădinii, care deja aduceau suferință viețuitoarelor din jur – omorându-

le, dar trăiau și ei suferințe.

- Dacă omul a fost pus la încercare, înseamnă că Domnul Dumnezeu și-a asumat că va fi posibil ca omul să nu treacă testul...

- Sigur că da. Ba mai mult, tind să cred că se aștepta să nu fie trecut testul și, de aceea, a creat spațiul care să împrejmuiească Bedelionul și acesta să rămână protejat de heruvimul care păzea intrarea. Și care era o ființă luminoasă, imposibil de ispitit, deci era o ființă de încredere pentru misiunea pe care o avea.

- Spre deosebire de cei doi oameni făcuți... Dar știi ce cred? NU neapărat ca să le iau apărarea, ci pentru că mă pun în locul lor: mă duc nevinovat într-un spațiu, despre care mi se spune că trebuie să-l îngrijesc și să îl păzesc, dar nu mi se spun riscurile. Nici ce am de păzit. Și este tocmai arhiva cea mai importantă a omenirii, de la începutul și până la sfârșitul acestei creații.

Dar mi se spune că o să mor dacă iau din pomul cunoștinței binelui și răului. Bine, eu acum am conștiința morții. Ei nu o aveau. Dar, dacă eu mor, cine va păzi bedelionul?

- Corect. Vezi, dacă nu exista concurență la pază?

- Presupun că ei nu știau de heruvim...

- Despre care e posibil să fi fost paznicul Bedelionului și înainte ca grădina să fi fost făcută... pentru că el exista de la începutul Creației.

- Normal. Era PROGRAMUL PE CARE ÎL SCRIA DUMNEZEU. Fără el, dispărea totul!

- Așa este! Iar acest aspect îl poate confirma oricine face programare. Dacă se șterge programul, dispăre și ceea ce făcea programul.

- Mai am o întrebare: nu este riscant ca Bedelionul să fie pe Terra? Dacă îi dă prin cap cuiva să îl șteargă??

- Heruvimul este o entitate înalt vibrațională. Și